

Архиепископ Јован (Шаховској)

ФИЛОСОФИЈА ГЛУМЕ

Као што је Господ, изашавши у свијет, послао своје слуге да на свим улицама и трговима позивају госте на Његову гозбу, тако је и „противник“, плоћу невидљиви привремени држитељ свијета овога, на свим улицама и трговима поставио своје гозбе и разоноде. Разоноде које одвлаче од Истинског Духа.

„Не заносите се, људи, – говори тај свјетодржитељ, – не вјерујте магли, кад је пред вама реалност. Не треба вама ефемерна „духовна“ утјеха, кад вам је ту стварна, блиска, вама разумљива, земаљска утјеха коју сам ја створио – ваше радости ради, да бих отро сузу вашу, да бих вам олакшао живот. Не вјерујте фатаморгани Крста који одузима вашу посљедњу снагу а ништа вам не даје, и који жели да од вас однесе чак и ту стварну и чврсту утјеху, која не само да радује, него вас и зближава, и то много реалније, опипљивије и видљивије, него што вам то приказују лицемјерне хришћанске Цркве, које вас само разјединују, уносе у ваш живот хлад и мрак, а ништа вам, осим смрти, не дају...“ – тако говори држитељ свијета овога. Није ли истина: у овим ријечима свјетлуца, па чак се и тачно чује, нешто познато, нешто што смо имали прилику да чујемо из уста овог или оног човјека, који у тренутку док је то говорио није схватао – ко говори његовим устима.

Да, то се сакрити не може. Супротстављати се Царству Божијем у свијету – безумно је. Много безумније, по својој снази, него што то мисле многи хришћани који су се у свијету надисали тог злог воња духа, који је разливен свуда, који је ушао и у саме људе, те га зато тако мало и

могу осјетити.

И само они који чисте свој дух почињу испочетка да примјећују тај зли запах, а онда и да страдају од њега.

Наравно, човјеку за којег је Јеванђеље увијек „досадно“, а молитва увијек „присилна“ – биће лако да гледа на плесачицу, или да у позоришној фотељи преживљава некакву високу емоцију. Њему неће бити тешко да гледа и на неуморно врћење људи под звоњавом, шумом и крицима распаљених, изгубивших обличје Божије људи. Таквом човјеку, стварно, ништа не можете рећи, зато што ће он на то да одговори: „а мени је интересно баш то“ – и тиме ће да погази, потпуно свјесно, бисер духа који сте му ви дали. Зато је Господ и рекао: „Не давајте светињу псима“... оним душама, које по интересима својег срца себе уподобљују нижим створењима, творевинама лишених духа.

Хришћани-позоришлије не схватају у поптуности да се Царство Божије, т.ј. рођење духа – центар свега – не достиже никаквим другим путевима, осим добровољним самораспињањем старог духа човјечијег. Да, то је заиста „саблазан“ за Јевреје и „безумље“ за Грке, али то јесте тако. И управо добровољно, свјесно умртвљавање у себи старог свијета, његових утјеха, страсти, похота и радости, чији је смисао данас у одвлачењу човјека од путева духа.

Ка театрима се људи вуку, наравно, само од досаде, од духовне празнине, од префињеног духовног унија, и хришћанска свијест не може, никаквим софизмима, да се заштити од те истине..

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ОСАМНАЕСТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

светих отаца седмог Васељенског Сабора

свети мученици Евлампие и Евлампиа

свети мученици Зографски, преподобни Амвросије Оптински

Лк. 5, 1 - 11, зч. 17; Јн. 17, 1 - 13, зч. 56.

2Кор. 9, 6 - 11, зач. 188; јев. 13, 7 - 16, зач. 334.

ошаци Гордон Томас Вокер

ОТВОРЕНО РАЗГОВАРАТИ О БРАКУ

Од свих служби које, као православни свештеник, имам прилику да служим, Чин Венчања је, заиста, једна од најлепших. Православно Венчање је, од почетка до краја, потпуно светотајинско. Одежде су светотајинске. Служба је светотајинска. Чак је и свадбени ручак после Венчања својеврсни светотајински чин.

Лепота Чина Венчања далеко надилази сам обредни аспект. Ту се уносимо к Светима и њиховој праведности, к Цркви Победничкој каква ће она бити у Последњи дан, када се буде срела са Христом. Бог је од почетка благословио људски Брак као светотајинску заједницу која треба да буде прималац непрестано изливајуће Благодати Његове, Благодати која се најпре излива на нову породицу, а потом, преко породице, и на сав свет око ње.

У наше доба, у коме се број развода брака увећава геометријском прогресијом,

хришћански брачници морају да утроструче свој труд да би њихов брак уистину просијао (као истинити брак у Христу). Они су призвани да у свом браку чине много више од пуког "остајања заједно". Хришћански брачници су призвани да овде, на земљи пројављују одсјаје Неба, присуство Христа и Његове Цркве. Истински хришћански брак је, по својој природи, потпуно јеванђелски и објављује лепоту човековог заједничења са Христом. Према томе, желети добар брак и трудити се око остварења доброга брака није ни у ком случају нешто себично.

Савеш сујрујама-Хришћанка-ма

Током православног Чина Венчања чита се одломак из 5. главе Посланице Ефесцима, у коме нас св. ап. Павле поучава о важности потчињавања у хришћанском животу. Хришћани треба да се у свему потчињавају једни другима у Цркви. Такав

email: kontakt@manastirpodmaine.org

интернет презентација: manastirpodmaine.org

став већ јесте истински чин смирења!

У 22. стиху 5. главе Посланице Ефесцима, св. ап. Павле пише: *Жене, покораваше се својим мужевима као Господу*. Овде се показује да је нарочита улога жене (у браку) - хришћанско потчињавање мужу. Савремене феминисткиње намерно изврћу смисао овога места у очигледној тежњи да потчињавање жене мужу прикажу као омражену тему. Ово место из Посланице Ефесцима, не само да не умањује права и вредност жене, већ, напротив, истински указује највишу могућу част удатој же-

има везе са нарочитим службама које смо призвани да вршимо у овој великој драми спасења. Муж, као глава брака и породице, треба да предстља Христа, а жена треба да поштује мужевљево поглаварство у браку. На тај начин, хришћанска породица постаје икона Свете Тројице.

Да ли је баш увек лако жени да се потчињава своме мужу? Нико никада не би могао нешто тако да тврди. Али, Хришћанко, ако ти, као жена, прихватиш службу потчињавања мужу и њоме живиш, Бог ће те због тога благословити. Потчињавати се

Злочин је насилно одвођење детета на исповест. Такође, није допуштено водити на исповест дете које није спремно за ову Тајну. Не сме се покајање претварати у формалну навику. Дете треба да схвати зашто се исповеда, у чему је дубоки смисао покајања, других Тајни и духовног живота у целини. Ако не буде свесно смисла Тајне, већ буде имало однос према томе као према некој формалности која је неопходна да би дошао до Причешћа или ради моралног оправдања, у неком тренутку може и да се удаљи од Цркве. Овде може да се деси и следеће: након што током много година, након грехова типа „нисам слушао маму и тату, посвађао сам се са братом, нисам радио домаће задатке“ дођу озбиљнија искушења и падови (дете које није постало свесно шта је покајање) може да их сакрије на исповести, бојећи се да не падне у очима свог духовног оца. Следећи корак може бити одлазак из Цркве.

јеромонах Макарије Светићорац

ни-Хришћанки. Она се, у своме потчињавању мужу, уподобљује Цркви која се сва потчињава Христу! У крајњем исходу, жена-Хришћанка се уподобљује Самоме Христу Који је потпуно послушан вољи Свога Оца! Смели, онда, ико да омаловажи такву част?

Хришћанско потчињавање (у слободи) нема ничег заједничког са једнакошћу или неједнакошћу пред Богом. Оно

мужу једноставно значи прихватити свога мужа као Богом постављену главу дома. Сматрам да жена треба да се потруди да би своме мужу омогућила да достојно врши то (духовно) поглаварство у дому, да треба да се труди да се потчињава мужевљевом старешинству, указујући му, притом, свако поштовање. Поступајући на овај начин, жена ће извући оно најбоље из свога мужа, а

заузврат ће и примити од њега оно што је најбоље у њему.

Савеш мужевима-Хришћанима

Заповест св. ап. Павла мужевима је још строжија. Ево упутства које у погледу мужевљевој љубави даје св. ап. Павле: *Мужеве, волише своје жене као што и Христос заволе Цркву*. Служба мужа јесте да воли своју жену несебично, и то у тој мери да буде спреман да, уколико то буде потребно, чак, и умре за њу! Али, ако ти, Хришћанине, прихватиш ту службу и себе посветиш тој служби, Бог ће те благословити и дати ти снаге да је извршаваш.

сам као звоно које јечи, или кимвал који звечи. И ако имам дар пророштва и знам све тајне и све знање, и ако имам сву веру да и горе премешићам, а љубави немам, ништа сам. И ако раздам све имање своје, и ако предам цело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не користи. Љубав дуго трпи, благодотворна је, љубав не завиди, љубав се не горди, не надима се, не чини што не истини, не шражи своје, не раздражује се, не мисли о злу, не радује се неправди, а радује се истини, све сноси, све верује, свему се нада, све трпи. Љубав никад не престаје.

Ово је она врста љубави

Дужни смо да научимо децу молитви, да могу да опште са Господом. Дужни смо да стојимо сви заједно, трудимо се да живимо са Црквом, да наша деца знају где је грех, а где врлина, да знају Исуса Христа Који је Спаситељ света. Наша деца све схватају. Треба да им објаснимо како треба живети по вери. Међутим, пре свега треба да виде како ми сами постимо; треба да виде да се искрено и ватрено молимо, да идемо у храм, а не спавамо у недељу ујутро.

Главно је молити се за своју дечицу. Тамо где речи не могу ништа да учине, треба пасти на коленаи молити Мајку Божију и Господа Исуса Христа да узму децу под Свој покров, да из заштите, просветле њихове душе. Мајка Божија увек чује молитве које исходе из људских срца

јеромонах Нифон Ватопедски

Нема сумње да је 13. глава Прве посланице Коринћанима најлепши опис љубави који је икада написан. Када размишљамо о свим оним безбројним речима, написаним о љубави кроз сву историју рода људског, неваљатно је да је један овако кратак одломак могао да, на тако савршен начин, сажме читаву тему љубави:

Ако језике човечије и анђeosке говорим, а љубави немам, онда

којом муж треба да заволи своју жену. Какав узвишени задатак! Ако буде овако чинио, он ће тиме подражавати Оцу Небеском. Када се (из љубави и у слободи) потчињава своме мужу, жена у себи одражава однос између Бога-Сина и Бога-Оца. Када се муж труди да се уподобљава Оцу Небеском, он се, тиме, претвара у зачетника љубави и јединства у породици.